

NÉPLAP

„O világ proletárjai egyesüljétek!”

A MAI SZÁMUNKBÓL:

Három debreceni Kossuth-díjas (3. old.). — A Mojszejev tánc, együttes tegnap utazott át Debrecenre (3. old.). — Ünnepelesen nyílt meg a „Szovjetunió 16 Közlétsége” kiállítás (4. old.). — A Haitvani Lokomotív járás ma Debrecenben (6. old.).

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

VIII. évfolyam, 65. szám.

ÁRA 50 FILLER

Vasárnap, 1951 március 18.

A szabad népek sztálini barátsága a béke biztos támasza

Az MSZT budapesti nagyaktívá ülése

Szombaton este Budapesten a MEMOSZ-eszékház kongresszusi termében gyűlt össze a MSZT nagyaktívája, hogy megvitatassák a Magyar-Szovjet Barátság Hónapjának érkezett szovjet küldöttek beszámolóját.

A nagyaktívá részvevői hosszantartó, lelkes lapssal üdvözölték a szovjet vendégeket.

Kövi Béla megnyitó szavai után V. P. Nyikityin akadémikus lépett a mikrofon elé. A szovjet tudományról szólva kiemelte annak fő sajátosságát: az élettel, a gyakorlattal való elszakíthatatlan kapcsolatát.

— Kulató munkánk eredményeit — mondotta a továbbiakban — a budapesti elektrotechnikai gyárakban tett látogatásaim során megosztottam magyar elvtársaimmal. Ma a kohó- és gépipari miniszterrel folytatott megbeszélés során nagy örömmel vettem tudomásul, hogy az általam szerkesztett beosztógépet a budapesti gyárak-

ban is alkalmazni fogják. Ez barátságunk egyik jelképe is lesz.

Alekszandra Balasova a szovjet nők üdvözletét tolmácsolta az ünnepség részvevőinek. Hangsúlyozta, hogy a szovjet nők, akik a Nagy Honvédő Háború nehéz éveiben példát mutattak a hősiességük és a katonai dicsőség terén, ma a kommunizmus nagy építkezéseinek munkáiban való részvételük mutatnak példát.

Balasova asszony után Makszim Tank emelkedett szólásra.

— A szabad népek sztálini barátsága a béke biztos támasza — mondta. — Ez a barátság verőénekes messzeségeket, széles távlatokat nyit meg. Boldogok vagyunk, hogy a Magyar-Szovjet Barátság Hónapjának felelőtlően napjában ellátogathatunk a testvéri magyar nép hazájába.

Az aktíván felszólt még Pavel Baranov, a Szovjet Tudományos Akadémia levelező tagja.

A külügyminiszterhelyettesek értekezletének március 16-i ülése

A négy hatalom külügyminiszterhelyettesei március 16-i ülésén Gromiko elvtárs, a Szovjetunió képviselője elnökölt.

Mint ismeretes, a Szovjetunió küldöttsége javasolta, hogy a napirendre vegyék fel a Németország demilitarizálásáról szóló potsdami egyezmény végrehajtásának és a négy hatalom fegyveres erői csökkentésének kérdését.

A tegnapi ülésen Jessup, a hatom hatalom küldöttségeinek nevében azt javasolta, hogy a fenti két világos és konkrét pontot olyan formulázással helyettesítsék, amelyet Gromiko elvtárs, a Szovjetunió képviselője tartalmatlannak és kétértelműnek jellemezett.

A nyugati hatalmak képviselői a március 16-i ülésen elhangzott felszólalásokban minden módon elcsúszkáltak a formulázás igazi lényegét, mely mellőzi a legfontosabb nemzetközi problémák megtárgyalását.

Gromiko elvtárs, a Szovjetunió képviselője bebizonyította, hogy a három nyugati hatalom javaslatának lényegében semmi köze sincsen a Szovjetunióknak arra irányuló javaslatához, hogy a külügyminiszterek tanácsa napirendjére vegyék fel a Németország demilitarizálásáról szóló potsdami egyezmény végrehajtásának, valamint a négy hatalom fegyveres erői csökkentésének kérdését.

A bíróság elé állított angol dokkmunkások lerántották a leplet a „munkáspárt” áruló vezetőiről

A londoni rendőrbíróság pénteken tárgyalta a februári dokkmunkássztrájk során tartóztatott hét dokkmunkásvezető ügyét. A tárgyalás napján 9440 londoni kikötőmunkás tiltakozó sztrájkba lépett, tiltakozva a hét munkás bíróság elé állítása ellen. Az Országos Kikötőmunkás Tanács jelentése szerint: 50 hajón teljesít, 33 hajón pedig részben beszüntették a munkát. A „vádlatok” a tárgyalás folyamán lerántották a leplet az igazí vádlottakról: a „munkáspárti” kormány munkásáruló vezetőiről és a szakszervezeti cinkosairól. Constable kikötőmunkás kijelentette: minden becsületes ember előtt világos, hogy az igazí vádlottak Arthur Deakin szakszervezeti főtitkár és a többi jobboldali munkásárulók.

A bíróság a hét munkásvezető ügyét főtárgyalásra a központi büntetőbíróság esküdtszéke elé utalja.

HOLLANDIA

Antwerpeni közúti villamos-

FRANCIAORSZÁG

A francia gáz- és villanygyári dolgozók szakszervezete kibocsátott közleményében tudomására hozza a kormánynak, hogy a gyárakban a dolgozók követelik igényeik sürgős kielégítését. A párisi diáktüntetésen csütörtökön 163 egyetemi hallgatót tartóztattak le. A diákok azonban ennek ellenére is tovább tüntettek a minisztérium előtt és követelték a jobboldali közoktatás-ügyi miniszter lemondását.

OLASZORSZÁG

Palermo (Szicília) munkásai csütörtökön egy órai általános sztrájkba léptek, a már 25 napja sztrájkoló 70 ezer kőbányász támogatására és a szicíliai tartományi önkormányzat védelme érdekében.

A tavaszi vetési munkában első a derecskei járás

A hét elején a megye homoki részeiben megindult a tavaszi munka, majd a hét második felében megkezdődött a kötött talajokon is. A munka eddigi eredményei azt bizonyítják, hogy dolgozó parasztságunk nagy lendülettel kezdte meg a tavaszi vetést. De ezt a lendületet még fokozni kell.

A járások vetési versenyében eddig a derecskei járás vezet, mert a tavaszbuza 29 és az árpa 50 százalékát már elvetette. Második a biharkeresztesi járás 14 és 61 százalékos eredménnyel. Harmadik a berettyóújfalui járás 21 és 44 százalékos teljesítésével. De ezekben a járásokban is hiba, hogy a tavaszbuza még nem vetették el teljes egészében. A leggyengébb eredményt mutatja fel a két város: Hajdúböszörmény és Hajdúnánás, amely még egy szem árpát sem vetett el. A polgári járásban is csak 5 százaléka vetették el a tavaszbuzákat és 3 százalékát az árpának.

Lemaradtak Hajdúdorog, Polgár, Komádi

Minden járásban, minden városban vannak azonban olyan tszcs-k és községek, amelyek bebizonyítják, hogy máris el lehetett volna vetni a kalászosokat, ha a tanácsok nagyobb gondot fordítanak a vetésre. Kokad, Sáránd, Köröszakál és Vekerd teljesen befejezték a kalászosok vetését. Debrecenben a bellegőli „Lenin” és a gulyosi „Petőfi” szintén minden kalászt elvetettek. Ezen jár a vetési munkában a két szövetkezeti község is: Nádudvar és Földes. Ebben súlyosan lemaradtak, Hajdúdorog, Polgár, Komádi és Biharkeresztes. Feltűnik, hogy a biharkeresztesi járásban egyes községek vetése már befejezés felé közeledik, addig a járási székhely a legelmaradottabb községek közé tartozik. Hajdúdorogon pedig a tanácsok nagy ráérős hangulat uralkodott el és még nem ismeretették a tavaszi vetésterveket a dolgozó parasztsággal.

Az élenjáró községek még februárban tervszerűen elkészítették a munkát. Megszervezték a vetőmagtisztítást és így még a múlt heti esők előtt teljes erővel neki foghattak a vetésnek. Mindenütt a kommunisták és a tanácstagok jártak az élen és a dolgozó parasztság követte az élenjárók példáját. Ez a magyarázata a sikeres munkának.

Elenjár „Sztálin” és a „Haladás” TSZ

Sok tsz és tszcs versenyez az első helyért. Sok már be is fejezte a kalászosok vetését, sok pedig példamutatóan az élen jár. A kabal „Tolbucsin” példásan megszervezte a munkát. Minden belépett tag földje végére egy táblát tettek a tag és a csoport nevével és így a gépállomás traktori úresjárát nélkül sorra járták a földeket. A tavaszbuza már eső előtt elvetették, végzők az árpával is és már felke-

szültek a napraforgó vetésére. A nádudvari „Sztálin”, a hajdúnánási „Haladás” tartozik még a legjobbak közé a felsoroltakon kívül. Lemaradtak a munkában a vetési „Vörös Sarok” és az alsómosdi „Táncsics”. Ez a két tszcs érte el eddig a legkevesebb eredményt.

Teljes erővel megindult a munka az állami gazdaságokban is. Különösen a talajelőkészítési munka folyik igen nagy lendülettel. A biharkeresztesi állami gazdaságban eddig 513 holdat

műtrágyáztak, viszont egyetlen holdat még el nem vetettek vagy fel nem szántottak. A gazdaságok közti versenyben így élen jár a berettyóújfalui, ahol 130 hold műtrágyázás mellett a simitást elvégezték 75, a fogasztást 20 és a társasást 39 holdon és elvetettek még 22 hold hagyományt. A harmadik helyezést érdemli meg a hajdúböszörményi állami gazdaság. Leggyengébbek a bödönháti, darvasi és zsáki gazdaságok.

Vezet a pocsjai gépállomás

Folyik a verseny a gépállomások között is. A Megyebizottság kongresszusi záslaját a pocsjai nyerte meg. Még mindig vezet is a gépállomások között a talajművelési szerződések kötésében: egész évi tervét eddig 111 százalékra teljesítette, a megszáboti 2435 hold helyett 2735 holdra kötött szerződést. Második a nádudvari gépállomás 107 és harmadik a derecskei 95 százalékos eredménnyel. Szerződésük tésben legjobban elmaradt a tiszacsegei gépállomás, amely eddig csak 22 százalékát kötötte le egész évi tervének. Gyengék még a nagyrábsi és a szövényesháti gépállomások 28 százalékos eredményükkel.

Munkában a nyíradonyi gépállomás tünt ki, amely tervének 20

százalékát már teljesítette is, bár ezt a homoki rész elősegítette. Általában a homoki részeken lévő gépállomások jobb eredményt értek el, mint a kötött talajokon. Heti tervét azonban egyetlen gépállomás sem teljesítette teljesen. Legjobb ezúttal is a nyíradonyi 80, majd a hadházi 59 és a hajdúsámsóni 58 százalékos teljesítésekkel.

A községek közötti tavaszi munkaversenyt, tudjuk, Hajdúbagos indította meg. Ehhez a megye sok községe csatlakozott már. De Hajdúbagos közvetlen versenytársa, Sáránd már az első menetben győzött: hamarabb vetette el a kalászosokat. A jelen pillanatban Sáránd után Kokad és Vekerd járnak az élen.

Szélesül a TSZCS-k versenye is

A hajdúnánási „Micsurin” felhívására egyre több tszcs csatlakozik és egyre több tszcs indul egymással nemes versenyre a nagyobb és jobb terméseredmények eléréséért. A múlt héten jelentette a hajdúböszörményi „Petőfi” is csatlakozását. Terv szerint a kalászosok vetését már befejezik, a lucernát március 21-ig vetik el és a napraforgót 25-ig. A cukorrépát is elvetik április 4-ig. Ez a legkorábbi minden eddigi vállalás között. Ezzel szemben arra vállalkozott a „Petőfi”, hogy a tavalyi terméseredményeket még felül is mulja. Így például cukorrépából az idén 20 százalékkal többet akarnak betakarítani, mint tavaly, vagyis a tavalyi 195 mázsa helyett az idén 233,5 mázst akarnak termelni. Ebben a tszcs-ben is minden brigád és minden munkacsapat már meg is kezdte a munkaversenyt. És a nánási „Micsurin”, a böszörményi „Petőfi” példáját egyre több tszcs követi. A községek versenye is egyre inkább kiszélesedik és nem kétséges, hogy ma a közeli napokban Sárándnak komoly versenytársa akadnak, mert mindenütt a jó termésért harcba lendült a megye dolgozó parasztsága. Ugyanekkor pedig a kulákság minden lehetséges eszközzel szabotál és iparkodik gátolni az

eredményes munkát. Ezt bizonyítja, hogy Derecskén a napokban leplezték le id. Bardovics Kovács Sándor 36 holdas kulákot, aki tanyáin eldugdosott 4 oldal szalonát, 9 sonkát, 3 bödön zsírt, másfél mázsa cukrot 30 kiló füstölt húst, 3 pár vadonatúj eszmat, 10 mázsa búzát, 3 mázsa lisztet, 25 kiló szappant, nagymennyiségű fűszert, szövetet és 35 kiló söt. Kiderült, hogy két disznót vágott le feketén. S emellett a vetési munkáit sem végezte.

Ez a példa intően figyelmeztet minden becsületes dolgozó parasztra, hogy a kulákok, az ellenségek elleni harcra egy pillanatra sem feledkeznek meg, ha ez a harc lankad, bizonyosan a munka lendülete is lankadni kezd.

A tavaszi munkák és a mezőgazdasági munkaverseny szervezője és gazdája a Párt, mindenütt jól folyik a tavaszi munka, ahol a pártszervezetek kézbe vették az irányítást, ahol a kommunisták példát mutatnak és élen járnak. A pártszervezetekre hárul a feladat, hogy vezessék és győzelemre vigyék a tavaszi vetéssért folytatott és csak éppen megkezdett csatát. Ebben a csatában a győzelem ismét egy lépést jelent előre a békédért és népünk felemelkedéséért vívott harcban.

Natalia Dugyinszkaja és Konsztantyin Szergejev vendégtellegése a Városi Színházban

Pénteken este a Magyar-Szovjet Barátsági Hónap keretében a Városi Színházban rendezett baletten felléptek Natalia Dugyinszkaja és Konsztantyin Szergejev, háromszoros Sztálin-díjasok, a leningrádi Királyopera művészei.

A minisztertanács határozata a helyi tanácsok munkájának megjavításáról

A Magyar Népköztársaság minisztertanácsa határozatot hozott a helyi tanácsok munkájának megjavítására, az irányító szervek tevékenységének rendszeresebbé tételére és összehangolására. A határozat megállapítja, hogy azoknál a minisztériumoknál, amelyeknél több főosztály rendszeres és közvetlen kapcsolatot tart a tanácsokkal, a kiemelt körlevelek, intézkedések és az instrukciók összehangolását a minisztereknek, vagy általuk az erre a feladatra kijelölt miniszterhelyettesnek személyesen kell ellátnia és ezért személyesen felelős. A miniszter, vagy helyettesének tudta nélkül általános érvényű rendelkezést a tanácsok felé kiadni, vagy pedig instruktorokat a tanácsokhoz küldeni nem lehet.

A határozat kimondja, hogy a minisztériumok és a szakfelügyeleti alá tartozó megyei végrehajtó bizottságok osztályvezetői között a kapcsolatot rendszeresebbé és szervezettebbé kell tenni és ennek érdekében legalább háromhavonként egyszer a megyei osztályvezetőkkel értekezletet kell tartani. A határozat a továbbiakban foglalkozik a belügyminisztérium koordinációs munkájának megjavításával és ezzel kapcsolatos szervezeti intézkedéseket is meghatározza.

A tanácsoknak a munkaterv alapján kell dolgozniuk. A negyedévre szóló munkatervet a minisztériumok által megadott szempontok alapján készítik el és azokat a végrehajtó bizottságok tárgyalják le és hagyják jóvá.

A jóváhagyott munkaterv beartása szigorúan kötelező és a felügyeleti vizsgálatok alkalmával minden esetben meg kell vizsgálni, hogy a munkatervet végrehajtották-e.

A tanácsok főmegszervezői feladatát csak a működő bizottságok biztosíthatják, ezért gondoskodni kell a már megalakított állandó bizottságok rendszeres foglalkoztatásáról. A minisztériumok — mondja a határozat — segítsenek a megyei (budapesti) tanácsok végrehajtó bizottságának a szakterületükön működő állandó bizottságok feladatainak megállapításában, a megyei végrehajtó bizottság pedig ennek alapján segítse és tanítsa az alsóbb tanácsokat állandó bizottsággal foglalkoztatásában. Egy-egy osztály vezetőjét (alsóbb tanácsoknál az ügykör felelősét) a szakterületen dolgozó állandó bizottság foglalkoztatásáért felelőssé kell tenni.

Intézkedik a határozat a megyei és járási, valamint a járási és a községi tanácsok közötti kapcsolat megjavításáról és megállapítja, hogy az egymás alá rendelt végrehajtó bizottságok hivatali szervei egymás között a vezetők útján érintkezzenek. Meg kell szüntetni azt, hogy a felsőbb szerv beosztottjai jelentős utasítást az alsóbb szerv vezetőjének (elnök, elnökhelyettes, osztályvezető) megkerülésével a beosztottakhoz továbbítsanak.

A munka megjavítása, az alkalmazottak szakfűdésének fejlesztése céljából rövid időn belül a tanácsok lehetőleg minél több alkalmazottját szervezett szakmai oktatásba kell bevonni.

A legürgősebb a járási és községi végrehajtó bizottságok hivatali szerveinek dolgozók oktatása.

A minisztertanács határozata részletesen foglalkozik a tanácsok munkájának ellenőrzésével és annak módosításával, majd az állami fegyelmet megszilárdításáról intézkedik.

An állami fegyvelm biztosítása, a felsőbb rendelkezések betartása és pontos végre-

hajtása a végrehajtó bizottságoknak és elnökeiknek alapvető kötelessége

— állapítja meg a határozat. A felsőbb rendelkezéstől eltérni, vagy annak végrehajtását megelőzni csak a rendelkezést kiadó hatóság hozzájárulásával lehet. A felsőbb hatóságok viszont kötelesek ügyelni arra hogy a tanácsok végrehajtási munkájához szükséges feltételeket biztosítsák. A határozat végrehajtását, illetőleg betartását mind a miniszteriumok, mind pedig a tanácsok szervei állandóan ellenőrzik. Az állami fegyelmet megszegő közegek ellen fegyelmi eljárást kell indítani. Ugyancsak fegyelmi úton felel az az elnök, elnökhelyettes, vagy szakigazgatási ágazat megyei (járási) vezetője, aki elűri, hogy az irányítása alatt álló szervek az állami fegyelmet megsérték.

Az egyes fegyelmi intézkedéseket a „Tanácsok” című

lapban és a helyi sajtóban is nyilvánosságra kell hozni, hogy nevelő hatásuk érvényesülhessen.

A tanácsai alkalmazottak állandó mozgatásának megszüntetésére a minisztertanács elrendeli, hogy az egyes osztályok előadóit általában csak szakterületükön lehet foglalkoztatni. Egyes országos jelentőségű időnyfeladatok (pl. aratás, begyűjtés stb.) alkalmával a minisztertanács határozata, vagy a belügyminiszternek az illetékes szakminiszterekkel egyetértésben kiadott rendelkezése alapján a tanácsok hivatalában dolgozókat — szakterületekre való tekintettel nélkül — ezeknek az országos jelentőségű feladatoknak a megoldására kell ideiglenesen átcsoportosítani.

A határozat végül megállapítja, hogy azt minden megyei, járási, városi, városi kerületi és községi tanács végrehajtó bizottságának ülésén ismertetni kell.

Március 23-án selejtkiállítás nyílik a szakszervezeti színházban

Üzemeink, géppalomásaink, állami gazdaságaink, termelőszövetkezeink, hivatalaink erélyes harcot folytatnak veszélyes elleneségünk: a selejt ellen. Az öntudatos dolgozók ugyanis tisztában vannak azzal, hogy a selejtes munka milyen óriási károkat okoz nemzetgazdaságunknak és hogyan emel gátat országunk gyors fejlődése elé.

A Szakszervezeti Tanács Megyei Elnöksége március 23-tól

április 3-ig a szakszervezeti színházban (Vörös Hadsereg útja 49.) ezért selejtkiállítást rendez, hogy a dolgozók felmehessék a kiállított selejtes tárgyakon keresztül a selejtes anyagból eredő károkat és így majd a látottak alapján a munkahelyeiken még fokozottabban vigyázzanak a harcot a selejt megszüntetéséért.

A kiállítás előtt nagy érdeklődés nyilvánul meg. Több üzemban már elhatározták: csoportosan mezik végig.

A Párisi Kommun kikiáltásának 80. évfordulója

„Reszketessenek az uralkodó osztályok egy kommunista forradalomtól. A proletárok a forradalomban csak lélecséket veszíthetnek. Cserében egy egész világot nyerhetnek”, — szólította harcra a Kommunista Kikiáltvány a munkásokat.

Franciaország munkásai a Kikiáltványt követve élen jártak a burzsoázia ellen vívott harcban, ahogy Marx mondta: Párisban nem történhet ki jelenleg egy forradalom sem, amely ne ültene proletár jelleggel. S ma 80 éve, 1871 március 18-án dörgő kikiáltásra bremei Páris népe: „Éljen a Kommun!” A francia munkásosztály — a történelemben először — megdöntötte a burzsoázia hatalmát, megteremtette fegyveres forradalom útjében a proletárdiktatúrát.

A proletárdiktatúrát a francia burzsoázia siettetve azáltal, hogy egész Franciaországra végveszélyt jelentő háborút zúdított: hatalmát akarta megerősíteni Poroszország megfutamodásával és saját uralmát rendfelfüggesztésével a vereséget eredményező háborúval. A felfegyverzett Páris volt az egyetlen komoly erő, amely képes az ország megmentésére. A francia proletárium megértette: ittűt az óra, hogy önmagukat tegyék saját sorsuk urává, hogy a közigykeket a régi burzsoá-kormányhatalom megdöntése útján kezükbe vegyék. A Kommun igazolta a Kommunista Kikiáltvány szavait: azzal a harc tapasztalattal gazdagította a nemzetközi munkásmozgalom kincsét, hogy meg lehet dönteni harcban, forradalomban az eddigi örökéletűnek hirdelt burzsoá társadalmat, s ugyanakkor az örök teljes behódolásával a megszerzett hatalmat új társadalom megerősítésére lehet és kell felhasználni. A Párisi Kommunban munkáügyi miniszter, a Kommun egyik vezető alakja a nemzetközi és a magyarországi munkásmozgalom nagy harcosa, Frankel Leó volt.

Hetvenkét napig állt Párisban a munkás-hatalom! S ezalatt a rövid idő alatt, amely szakadatlan küzdelemben telt el a Párisi körülből poroszokkal áruó módra szövetségre lépett francia burzsoázia ellen, a munkásosztály felszabadult alkotóereje olyan hűstetteket vitt véghez, ami bennünk ma is, a szocializmus nagyszerű alkotási idején, fűsteteljet ébreszt a hős Kommunárdok iránt.

A régi hivatali gépezetet a proletárium egy csapásra szétzúzta és azonnal megkezdte a nép érdekében megfelelő új szervezet kiépítését. A Kommun „ítka” abban van, hogy megalkotta azt a politikai formát, amely a munkásosztály teljes erejét és lendületét ki tudta használni, cselekvő akarává tudta formálni. A képviselőket a munkások saját sorakból választották meg, s

így ezek valamennyi intézkedése a proletárdiktatúra megszilárdításának érdekében járultak. A képviselők maguk is dolgoztak, és viselték a felelősséget választóik előtt. Az üzemeket és gyárakat a munkás-szövetkezeteknek adták, kihúzták a burzsoázia alól a gazdasági ellenállás talaját. A Kommun megszüntette a hadsereget és helyébe a felfegyverzett népet állította. Azonnal hozzálátott a szellemi ellenállás megsemmisítéséhez, a kétségbeesés lefűréséséhez. Páris megváltozott ezekben a napokban: „Nem a burzsoázia és a földbirókatok városa már, hanem a dolgozó, harcoló, gondolkodó Páris, amely az új társadalom megvalósításán fáradozik” — írja Marx „A polgárháború Franciaországban” című művében.

A Kommun 72 napi hősi erőfeszítés után elbukott. A megrögzött francia burzsoázia, osztályuralkodó végleges megsemmisítésétől félve, szövetségre lépett az ellenséges poroszokkal, s sokszoros túlerővel lefűrt a munkások hajalmát. Eldobta a nemzeti álarcot, a nemzet érdekében sárba lőpörgette az ország szívet átengedte az ellenségnek. Mindez napjainkban megismétlődik. Franciaország mai urai nemzeti függetlenségük feloldozásával a fasizmus útjára lépett USA politikájának engedelmessé eszélőzi.

A Párisi Kommun bukását elősegítette, hogy elzárta helyzete miatt nem tudta megteremteni a szövetséget a paraszti tömegekkel, ami a diktatúra alapjának megszilárdítását jelentette volna. S hozzájárult a bukáshoz, hogy a francia munkásosztálynak nem volt forradalmi, marxista Pártja, amely előre látta az eseményeket, biztos kézzel vezette volna a Kommun.

A Párisi Kommun áldozata nem volt hiábavaló. A forradalmi munkásosztály mindenütt a Kommun zászlaját tekintette jelképnek és reményességnek s vele indult harcra elnyomói ellen. S a győzelem gyümölcset, az Októberi Forradalom eredményeként, ma már a magyar dolgozó nép is élvezi.

Ma a francia munkásosztály a hős Kommunárdok nyomdokain haladva küzd rabló urai ellen: s ennek a harcnak biztos záloga a Kommunista Párt.

A Kommun emléke él: „A munkások Párisát, Kommunijével együtt, ünnepelni fogják örökké, míg egy új társadalom diadalmos hirtőké” — összegezi Marx a Kommun érdemeit. — „Mártírjait a nép szívébe zárta. Hőhárját a történelem odakötözte ahhoz az örök pengellőhöz, amelyről papjaink minden imája sem oldhatja le őket.”

Az életért, a holnapért

Az előkészítő műhelyben vidáman megy a munka. Egymás után gördülnek a dohánnyal telt bálák, szorgalmas munkások bontják és rakják egymás telejére a kibontott dohánycsomókat.

Pink Dezsőné szeretettel néz a fogyófében lévő bálára. Az óramutató már gyorsan közeledik a kettes számhoz, legnap ilyenkor nyolc mázsa volt kézen, most is ott tartanak.

— Ma tizenhárom mázst akarunk megcsinálni, egy főmázsa-

hánylevél erősíti a békét — szokta mondani munkatársainak. De nem nagyon kell biztatni Ujlakinét sem, ő is tudja mi a háború, a férjét vesztette el 1944-ben.

A munka mindkettőjük számára öröm, a munka saját életük kovácsai lettek, meghecsült hasznos tagjai a dolgozók társadalmának. A munka öröme után otthon a másik özőm várja Pinknét, a gyermekeit.

— Három gyermeket hoztam a

világra, de igazi örömeim ezek most lelem bennük. A nagyjóbit kislányom már gazdasági iskolából érettségizik, a másik lányom állásban van, a kislám pedig V-lik osztályos. Eőtűk áll a jövő, őt már tanulhatnak képezhetik magukat, nekik már jobb lesz az életük, mint nekünk volt.

Pink Dezsőné tisztán látja a feladatát, tudja, hogy jobb munkával, áldozatvállalással, le lehet győzni az ellenséget. Ezért emeli napról-napra a teljesítményét, ezért versenyez.

— Minden szál kibontott do-

hárman

Harmadkén a Jemdemokrácús: Kossuának, a felvirágoz nek a 1951-ben tek ebben hármán

SCHN az Allan sebészfüorja is megl... — Oszintam rá... irat, hogy Kossuth-dízes volt... Ahogy ott tudósok, m

A Ko

a népi demokráciának... talmat, megbl... lomen: kap... most még... hogy tudós... gyűjtésük... — Eddig h... a csontübr... teek nyug... jeküdel: g... igen hosszú... 1946-ban a... gyűjtemény... tem a beteps... kezébe... Az... legelőt el... zopát kezdte... közvellen... fertőzött... gyűltak és... A tapasztal... kezelt... gyűjtemény... hónapra a b... — Az egész... felgyűlt... A múltat... politikailag... anyagilag... tudósbeteg... tuberkulózis... gyűjtésük... (Csak megem... millió forint... taly létesít... híre eljutott... esztendőben... kőn Czenke... Házafias Fr... berkulózisban... néhány hónap

és r

A szovjet dalmi és m... nyerteseinek... költők közül... ték ki többek... kóvt. Szemje... muj: Marsak... vót. Aleksej... szandr Kornv

KISS ENDRE.

Három Kossuth-díjas Debrecenben...

Az igazi alkotómunkát megbecsülik a népi demokráciában — mondta Schnitzler József Kossuth-díjas tudósbész-főorvos

Harmadik napja viselik már büszkén a kitüntetettek a magyar népi demokrácia jutalmát: a Babérkoszorú Kossuth-díjat, a teremtő munkájának, a nép szolgálatának a hazai fejlődéséért dolgozó tehetségnek a legmagasabb elismerését. 1951-ben közel kilencvenen részesültek ebben a kitüntetésben — közülük három Debrecenből.

SCHNITZLER JÓZSEF

az Állami Tüdőbeteggyógyintézet sebészfőorvosa, a Városi Tanács tagja is megkapta ezt a magas jutalmat. — Oszintén szólva nem számoltam rá. Meglepetésként ért a távirat, hogy menjek Budapestre, a Kossuth-díj átételére. Felmentő érzés volt részüvém a kitüntetésről. Ahogy ott ültem a színházi díjak, tudósok, művészek között, láthattam:

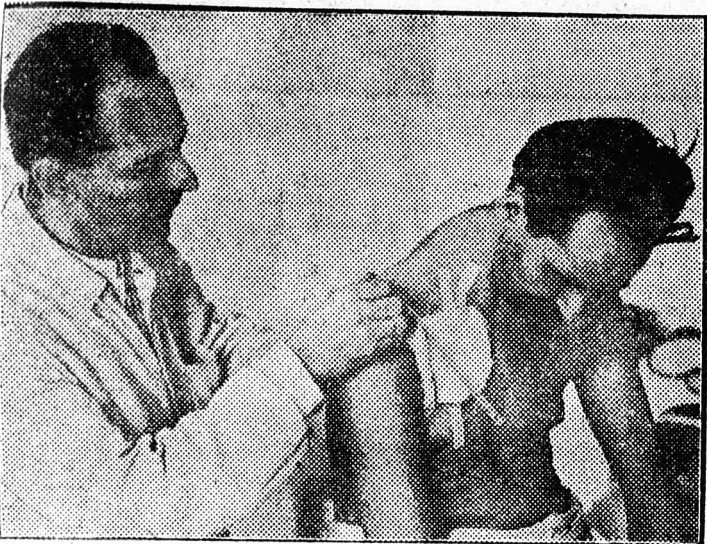
haza. A Debrecenben járt szovjet professzor: Pavel Szapoznikov elvtárs is felgyelt munkánkra. Örömmel állapította meg, hogy Magyarországon elsőnek nálunk vezettük be — szovjet példa nyomán — a megelőző, oktató, gyógyító és utógondozó eljárásokat.

Végeztül ezeket mondotta Schnitzler elvtárs: A közös munka eredménye az én Kossuth-díjam. Az intézet vezetői, orvosai, munkásai támogatással a munkámban. Segítségükkel elértem, hogy az új eljárással nálunk 100—110, az ország többi intézeteiben közel 600 beteg visszatért a termelő munkába. Érdekeségné említem meg, hogy a Kossuth-díj elcsúszásakor tanárom, Sebestyén Gyula tudósbész is megkapta ezt a magas kitüntetést. A múltban — erre tanu számos ma élő alkotó tudós —

ta, hogy Soó Rezső a magyar névenytani tudományok fejlesztése terén elért tudományos és szervezési munkájáért kapott Kossuth-díjat.

Három évtizede foglalkozik már a professzor úr Magyarország növényvilágának feltárásával, a növénytakaró kialakulásával. Utmutatása alapján térképezik fel az elkövetkezendő években az ország egész területét, hogy világos kép álljon a mezőgazdasági szakemberek előtt: hol mit lehet termelni. Jelenleg Magyarország növényvilágának biológiai és gazdasági kézikönyvét dolgozik, amely tartalmazza majd az összes virágosnövénnyel és alacsonyabbrendű növényekkel (gomba, moszat stb.) pontos leírását, elterjedését, termőhelyi viszonyait és gazdasági felhasználhatóságát. Sokat jár ki a tszcs-be, állami gazdaságokba. A Hortobágyt Állami Gazdaságban például segített a fűvesvetésgörög kidolgozásában.

Már a háború előtt is kapcsolatot tartott fenn szovjet tudósokkal, kutatókkal és levelezett velük. Most is felhasználja munkájában az élenjáró szovjet növénytan tudományt. Sikeres pedagógiai és szervező munkát végez. Számos tanítványa kapott már egyetemi tanszéket. Az egyik: Ubrisz Gábor csütörtökön kapott Kossuth-díjat. A Tudományos Akadémia biológiai osztályának elnöke.

A Kossuth-díjas tudósbész-főorvos vizsgálat közben

a népi demokráciában minden igazi alkotómunka megkapja a maga jutalmát, megbecsülést. És ott, a parlament kupolatermében átéreztem: most még inkább az a kötelességem, hogy tudósomat a dolgozó nép gyógyításának szolgálatába állítsam.

Eddig hosszú időt vett igénybe a csonttuberkulózisban szenvedő betegek gyógyítása. Evcken keresztül fektették gipszgyűrűbe és ápolásuk igen hosszú és költséges volt. Mikor 1948-ban a debreceni Tüdőbeteggyógyintézetbe kerültem, bevezettem a betegség lokális streptomincin kezelését. Azt, hogy az eddigi kezeléstől eltérően a beteg csontgöb közepét kezeltem streptomincinnel. A közvetlen eredmény az lett, hogy a fertőzött tályogok, spolyok begyógyultak és megszűnt a gennyezés is. A tapasztalat azt bizonyítja, hogy ez a kezelés 75—80 százalékkal emeli a gyógyulási arányt és lerövidíti 3—4 hónapra a betegség időtartamát.

Az egészségügyi kormányzat is felgyelt ezekre az eredményekre. A múltig ellentétben, ma nemcsak politikailag és erkölcsileg, hanem anyagilag is támogatást nyújt a tüdőbeteggyógyintézeteknek a csonttuberkulózisban szenvedő betegek gyógyításának intenzíveztésére. (Csak megemlítem, hogy nálunk 2 millió forintból új tudósbészeti osztály létesült.) De eredményeinknek híre eljutott külföldre is. Az elmúlt évtizedben itt fektült sebészeti munkán Czenke Antanov, a bulgáriai Bezaszof Ezent titkárnak: csonttuberkulózisban szenvedő felesége, aki néhány hónap után gyógyultán tért

a tanítvány munkáját nem igen becsülték meg.

Debrecen második Kossuth-díjasa

FÖLDVÁRI ALADÁR

egyetemi tanár tegnap még nem tartózkodott Debrecenben. Így helyettese, dr. Márton Mária, az állami intézet adjunktusa számolt be a Kossuth-díjas tudós munkásságáról.

Az elmúlt év áprilisában neveztek ki Földvári elvtársat a debreceni egyetem nyilvános tanárává. Addig 10 évig volt tanársegéd a Műegyetemen, majd onnan mint geológus, az Állami Földtani Intézetben kapott beosztást. A bányászati osztálynak lett a vezetője.

Értékes és hasznosítható ásvány-nyersanyagok tudományos kutatása terén elért eredményeit nehéziparunk fejlődése szempontjából rendkívül fontosnak. De kutatásait még tovább folytatja a Velencei-hegységben.

Mióta idekerült hozzánk, fellendült az intézet élete. Szép könyvtárunk van már. Múzeumot létesít, amely szemléltetően mutatja be az élet fejlődésének történetét. Közbenjárására most nagy összeget kaptunk a laboratóriumok kibővítésére.

Mi, tanítványai, sokat tanulunk tőle.

SOÓ REZSŐ

egyetemi tanár, Kossuth-díjas hazakeresztés is csak e hét elejére várják. Simon Tibor aspiráns elmondott:

Odaítélték az irodalmi és művészeti Sztálin-díjakat

A szovjet lapok közlik az irodalmi és művészeti Sztálin-díjak nyertesének névsorát. Az írók és költők közül Sztálin-díjjal tüntették ki többek között Fiodor Gladkovot, Szemjon Babajevskijt, Szánuj Marsakot, Szeplan Scsipacsovot, Aleksej Szurkovot és Alekszandr Kornveicsukot.

A művészeti kinematográfia területén tizenegy Sztálin-díjjal tüntették oda.

Sztálin-díjjal tüntették ki a „Kubáni kozákok”, „Kárhözök” és „Összeesküvés”, a „Bátor emberek” című filmeket és más filmalkotásokat.

A Mojszejev művészegyüttes tegnap utazott át Debrecenre

Tegnap a déli órákban különvonat futott be a debreceni állomásra. A szerelvény Moszkvából, a Szovjetunió fővárosából indult s elhozta országunkba a Magyar-Szovjet Barátsági Hónap alkalmából a Mojszejev művészegyüttest. Nyiregyházán a dolgozók lelkesen éljenzték az együttest. Üdvözlő szavakat Király elvtárs, a Városi Pártbizottság titkára, Gelén elvtárs, a MSZT megyei titkára mondott.

A debreceni pályaudvaron a szovjet művészek köszöntésén jelen volt Sz. N. Prohorov elvtárs, a város konzulja, a konzulátus tagjai, valamint a Magyar-Szovjet Társaság s más tömegszervezetek képviselői. Mojszejev elvtársat, az együttes vezetőjét Baráth István elvtárs, az MSZT megyei titkára üdvözlötte. Válaszában Mojszejev elvtárs többek között ezeket mondta:

— Jól ismerem Debrecen forradalmi hagyományait s remélem, hogy nemcsak az állomáson, hanem a városban is lesz alkalomunk szerepelni.

Az MNSZ és úttörők virágescorral köszöntötték a kedves vendégeket, majd a vonat elindult barátainkkal, kedves vendégeinkkel, Budapest felé!

A koreai néphadsereg főparancsnokságának hadijelentése

A Koreai Népi Demokratikus Közlársaság néphadseregének főparancsnoksága március 16-án közölte, hogy a néphadsereg egységei a kínai önkéntesekkel együtt minden fronton harcolnak az ellenség ellen. Szüül térségében a harcok Szüültől északra és északra-keletre folynak. A néphadsereg légvédelmi egységei Phenjan felett lelőtték az ellenség két repülőgépet.

KONGRESSZUSI NAPLÓ

Vendégségben Rákosi elvtársnál

(Harmadik folytatás.)

Mind komorak a parlament kupolacsarnokának szoboralkajai: el nem mostlyogná magát a világot egy sem. Megyünk, de nem sokat ügyelnek erre a fényesen kiválasztott csarnokban örveendő, vidám táncoló párok.

A Kongresszus végetért, napról napra, óráról órára gazdagodtak a küldöttek, az élmény hosszú időre mutatja az utat, adja az erőt. Most a Párt vendégei, Rákosi elvtárs vendégei, Grebur Ferenc vagongyári sztahanovista, Fethő Sándor, a Rákosi-telepi Dózsa termelőszövetkezet titkára, Daczó Ilona ruhagyári párttitkár, dr. Kellner Béla orvos, a Magyar Tudományos Akadémia tagja, Kerezi Máté ifjúmunkás Biharnagybajomból, itt vannak a parlamentben, vendégségben Rákosi elvtársnál.

Krizsáni Jánosné, a párti titkár párttitkára már otthon eltervezte, el is mondta a többieknek:

— En úgy szeretném, ha együtt lennénk fényképezve Rákosi elvtársal, amint éppen kezét fogjuk.

Mikor a vonat Pestre vitte, sokat gondolt erre a vágyára. S amikor úgy hozta az alkalom, hogy a kongresszusi tanácskozások szünetében Rákosi elvtárs közlésebe került, összeszedte minden bátorságát, megröszent, mit gondolt el otthon. Rákosi elvtárs mosolygott, villant a magnéziumfény, s a kívánság teljesült. Daczó Ilona, a debreceni Ruhagyárból, is kezét fogott Rákosi elvtársal, nála volt egy piros szekfű, azt Rákosi elvtársnak adta. S most itt vannak a parlament előtt. Rákosi elvtárs vendégei lesznek.

Krizsáni Jánosné megáll a bitor-szöngyvel letakart lépcsősor alján. Hosszú lépcsősor. Itt vezetett az út felfelé... azoknak, akik a törvényeket hozták... ellene. Most az ő számára vezet az út felfelé... őt a nép küldte... otthon is felfelé vezet az útja, így határozott a Kongresszus. Milliók nevében szavazott Rákosi elvtársra, az új Központi Vezetőségre, az öt éves tervre, a Pártira, a békére.

Ahogy megy felfelé, egyre többet és többet lát, hatalmas csillárokon égők szízuai ontják a fényt... most már nem azért, hogy a népek ne jussanak, hanem azért, hogy jussanak mindenkin. Nemrég Cseyén gyúlt ki a villany, az öt éves terv kigyújta a fényt, világossá teszi a falvakat,

százait, hogy ebben is egyre inkább olyan legyen a falu, mint a város.

Mikorra felér, dalban és fényben üszik a terem. Vidám zeneszó mellett megy a zakatolás. „Egy a jel-szónk, tartós béke, dőlj közénk és harcolj érte...” Krizsáni elvtársnő nem fiatal már, de közéjük áll. Uszta Gyula Berkinével táncol, Uszta Gyula párttitkár volt, most vezérőrnagy a néphadseregben, Berkiné parasztasszony, ő volt az országban az első nő főispán, most megyei tanácselnök. Mik lettek volna ők a Szovjetunió nélkül? Milyen sorsot szántak nekik, s azoknak, akik őket a Kongresszusra küldték, s azoknak, akikért ők dolgoznak, a népek milyen sorsot szántak az ország régi urai, s mit akarnak az imperialisták? Ezek nekem sikerült azoknak sem fog... egy a jel-szónk, tartós béke, dőlj közénk és harcolj érte...

Nekem kiskoromtól kezdve azt mondták, hogy imádkozzam sokat, s akkor, ha meghalok, utána eljutok a mennyországba. Hát most élve eljutottam. — Kicsit elgáztatja öszülő haját homlokát törli, arcán a bázda mosollya formálódik, s kijavítja magát: — Eljutottunk

Eppen azok nem juthattak el ide a múltban, akik építették ezt a gyönyörű országházat — nézi Makszimenko szovjet építőmunkás debreceni tanítványa, Kiss István a mennyezet színpompás freskóit, a magasba törő boltíveket. Nem ilyen nagy épületekre, kisebbekre gondolt most, a munkáslakások ezreire, melyek az öt éves terv során épülnek majd.

Ezeket már Makszimenko vakkolókanálával építjük. Így kevesebb a hajlongás és időpocsékolás, állandóan kezemben a kanál, a habarsterítő meg rakja előttem a habarcsot — és hajtsd felfelé.

Az asztal fehér abroszán simít egyet vasok kezével. Arca most is mosolygós, mint mindig, keze mint-ha mutatná: így kell ezt csinálni. Apja is kőműves volt. Négy gyermek volt a családban. Kisséknél mindennapos látogató volt a gond. Az inség és a mérhetetlen nélkülözés egykorú fiat: azok ülnek itt most együtt. Egy héten keresztül tanácskoztak az ország dolgairól. Hogy ne legyen soha többé inség és nélkülözés.

Idős Kerezi Máté Biharnagybajomban húsz éven át süveget, lörte magát, hogy szakmunkás lehessen. Csak szeretett volna lenni. De nem

ment, sehogyan sem. Most sikerült neki egy-kettőre. A tudása már úgyis rég meg volt hozzá. A fia meg alig múlt húsz éves, itt van a Kongresszuson, Sztahanovista. Sokat mesélhetett neki apja az évtizedes küzködésről, mert naponta kétszer háromszor is elmondta:

— Hogy ilyen fiatalon ide kerülhettem.

Biharnagybajomban ő az egyik legjobb esztergályos. Van egy tanítványa, Ungor Imre, átképzős.

Imre csak 70—80 százalékra teljesítette a normáját. Foglalkoztató vele, elérte a 100 százalékot, aztán engem is utolért, aztán le is hagyott. Akkor megnyomtam a gombot és én hagytam le őt. Nem hagyta magát, megint elém került. Most hazamegyek a Kongresszusról és újra eléje válok.

Taps csattan. A taps végighullámzik a termen. Rákosi elvtárs főj. Valaki elkiáltja: Eljen Rákosi! Most már ütemes a taps és a kiáltás visszhangzik tőle a kupolacsarnok. Sorfal alakul. Rákosi elvtárs mindent talál kedves, ismerős arcot: kezét fog ezzel is, azzal is, úgy megy előre, lézről kéze.

Mintha a tenyerükön hordanák — mondja melltem Mocsár Gábor, aki a debreceni villanytelepen dolgozott, most újságyszerkesztő Győrött. Ő ezt gondolja, a bányász a szénre gondol, hogy ezután még többet termel, a paraszt a több kenyérré, Grebur Ferenc a Vagongyár élüzem felvnyére, amit május 1-re újra el akarnak nyerni, most mindenki mosolyog, örül, még az a parasztasszony is, akinek fényesedő szeméből egyszerre kipotyog az örömmel egy könnyecske. Sok üzembem most indul az éjjeli műszak. Termelőszövetkezetekben a vezetőség még lámpa vagy már villany mellett most készíti a több kenyér tervét... a debreceni tudósbetegszanatóriumban egy orvos most a csonttuberkulózis ellen vltja harcát a tudomány fegyverével... az épülő vas és acél országának legjobb munkását, zászlóvivőjét ünneplik a nép küldöttei. Elszántsággal a munkára és a harcra, dallal, tapszal, mosolylyal, kézjogással... az egész dolgozó nép nevében és akaratából.

A Szabadságharcos Szövetség megyei konferenciája előtt

A Magyar Dolgozók Pártja II. Kongresszusa a Szabadságharcos Szövetségnek is megszabta a feladatait. Ezeket a feladatokat csak úgy tudjuk megvalósítani, ha maradéktalanul végrehajtjuk Pártunk II. Kongresszusának határozatait.

Pártunk vezetésével rövid néhány esztendő alatt korszerűsítő változásokon ment át a magyar nép — a dolgozó nép érzi és tudja, hogy végre az ővé az ország, az állam az ő javát szolgálja. Ez a felismerés új viszonyt teremtett a dolgozó tömegek milliói és hazájuk között — mondotta Rákosi Mátyás elvtárs Pártunk II. Kongresszusán. — A Szovjetunió által felszabadított magyar nép elmondhatja: „Van hazánk, van mit védeni” — a dolgozó nép magának érzi és vállalja ezt az országot és kész azt megvédeni az imperialista agresszorok támadásától. Dolgozó népünk szeretetét bizonyítják azok a hatalmas eredmények, melyeket Pártunk II. Kongresszusának tiszteletére elérték. A mi alapszervezeteinkben is születtek kiváló eredmények Pártunk Kongresszusának tiszteletére. Ezen jár a debreceni Járóműjavító A. V. Móricz Szabadságharcos brigádja, amely a Járóműjavító kongresszusi versenyzőjét is elnyerte. Hasonló eredmények születtek a Bütorgyárban és a debreceni gépállomásokon is. A debreceni üzemi Szabadságharcos brigádokat követték a hajdúnánási AMG, nádudvari AMG és még több vidéki Szabadságharcos brigádok.

Szervezeteink nemcsak a munka területén érték el kiváló eredményeket, hanem a kiképzés területén is. Pártunk Kongresszusa óta valamennyi szervezetünkben, a szervezeti életben lendület tapasztalható. Ezzel tanuskodnak azoknak a csoportoknak belépése, melyek a nádudvari „Sztálin” tisz-nél, „Vörös Csillag” tisz-nél, debreceni AMG-nél és több alapszervezetünkben mutatkoznak. A Szabadságharcos Szövetség mindinkább a széles dolgozó nép tömegszervezetéül, a dolgozó nép hűséből, véréből kinőtt Néphadsereg tartalékává nő és erősödik.

A Szabadságharcos Szövetséget Pártunk fontos feladattal bízta meg: azzal, hogy szervezze és tömörítse azokat a hazafiakat, akik hadseregünk tartalékai és harcossai akarnak lenni.

Hogy ezt a megüszelő és hatalmas feladatot valóra válthassuk, dolgozóinknak tisz- és tisztelet kell sorainkba beszervezni. A megyei konferencia feladata lesz megállapítani, hogy Pártunk, dolgozó népünk megbízatását milyen mértékben valósítottuk meg, mennyiben szolgáltuk munkánkkel népi demokráciánk fejlődését, hétközi biztosítását. Szövetségünk hároméves fennállása óta elért eredményei nem minden területen kielégítőek. Szövetségünk sok helyen szűk, nem a dolgozók széles rétegét felölelő tömegszervezeté fejlődött ki. Nem folytatunk megfelelő politikai felvilágosító munkát. Az alapszervezeteknél dolgozó bajtársaink megválasztásuk után a feladatok végrehajtásában nem adtunk megfelelő támogatást, sok esetben munka és megbízatás nélkül hagytuk őket. Különösen hiányosság mutatkozik az ellenőrzés területén és legnagyobb részt ennek tudható be az, hogy egyes alapszervezeteink munkájában hiányosságok mutatkoznak.

A mi szövetségünk a Szovjetunió DOSZARM példáján haladva, erősíti és fejleszti magát — a Néphadsereg barátainak szövetségévé. A DOSZARM tagjai közül a Nagy Honvédó Háború ideje alatt számtalan hős került ki. A DOSZARM szoros kapcsolatban van a lenini Komszomollal.

Es a fiatalok millióit képezi ki, akik aktívan részt vesznek a DOSZARM munkájában.

Hasonló kapcsolatot kell kiépíteni a Szabadságharcos Szövetség és a DISZ-szervezet között. Még szorosabbra kell fűzni a két szervezet munkáját, arra kell törekednünk, hogy ifjúságunk is magának érze szövetségünket. Szövetségünk megerősítésében járjanak élen elsősorban a kommunisták jó példával.

A megyei konferencia legyen Szövetségünk Országos Kongresszusa sikerének komoly erőfeszítője. Minden bajtárs érezze legbensőbb ügyének a Kongresszus sikerét és igazi hazaszeretettől átfűtve, harcoljon is érte. Buzdítsa őket a nagy Sztálin, Pártunk és Rákosi elvtárs, valamint Néphadseregünk iránti igaz szeretete.

Guta István
m. nev. felelős.

A munkaerőtohorzásba újabb járások kapcsolódtak be

A munkaerőtohorzással szervezeten az elmúlt hetekben csak a biharkeresztes és berettyóújfalui járás foglalkozott. Voltak községek a két járásban, ahol a helyi tanácsok, a népnevelők segítségével, az egyéni felvilágosítással jó munkát végeztek. De ugyanakkor akadnak olyan községek és tanácsok is, ahol nem értették meg a munkaerőtohorzás jelentőségét s melletteként kezelték.

A Megyei Tanácsnál, az MTH által rendezett tapasztalás-cserén felvetették az eddig előfordult hiányosságokat, s a jó példákon okukva megbeszéltek az elkövetkezendő napok és hetek tennivalóit. A tapasztalás-csere után március 16-án kapcsolódtak be a munkaerőtohorzásba a megye többi járása is, a polgári és nagylétfai járás kivételével.

Hajdú-Biharban megkezdik a heterózis kukoricatermesztést

Mezőgazdaságunk kétléves állattenyésztési terve megköveteli, hogy lényegesen növeljük a terméshozamot. Ezen a téren nagy lépést jelent előre a heterózis kukoricatermesztés bevezetése.

A napokban országos kukoricatermesztési értekezleten foglalkoztak a „heterózis” kukorica kérdéssel. Heterózis kukoricának nevezik azt a kukoricát, amely a két kukoricafajta előző évi keresztezéséből származik. Keresztezésre csak jó, nemesített fajták használhatók fel, azok, amelyek a legjobb fajtakeresztözést adják. A magyar kísérleti telepeken két év óta 170 különböző fajtakeresztözést vizsgáltak meg a szovjet példák nyomán.

A kísérletek sikere után már ez évben bevezetik a heterózis kukorica termesztését. Az így termesztett kukorica nemcsak felülmúlja a legjobb fajtákat, hanem

szárazságtűrő és holdanként 15 százalékkal több termést ad.

A heterózis kukoricavetőmag előállításába bevonták Hajdú-Bihar is. A megye területén a derecki, püspökladányi és berettyóújfalui járás termelői közül 600 holdon termelnek heterózis kukoricát. Termelnek a debreceni határban is.

Jakuskin szovjet akadémikus ismerteti a „Növénytermelés” című művében a kukoricavetőmag termesztésének ezt a sajátos módját. A szlavopoli állomáson hat éven át végezték a kísérleteket.

Minden második sorban lefördelték a kukorica címerét és ezzel megakadályozták az önbeporzást.

A kölcsönös beporzás éveken át több termést eredményezett, a termést még jobban fokozta az, ha az adott fajtát egy másik fajta tengeri hímporával porozták be.

Hajdú-Biharban termesztésre kerülő heterózis kukoricát úgy állítják elő, hogy a „Mezőhegyesi Fleischmann” fajtát és az „Aranyözön” fajtát keresztezik. A heterózis kukoricatermesztés lényegesen emeli, már az 1952-es esztendőben is a termelést. A vetőmagtermelés

lehetővé teszi, hogy 400.000 holdon termeljünk eredményesebben.

A 15 százalékos terméshozamot jelentő, az azt jelenti, hogy a 20 mázsás átlag helyett 23 mázsás terem. A 400.000 holdat tekintve, ez már 1.200.000

mázsá terméssel többel gazdagítja a dolgozó nép államát.

15 mázsás búzáért, 12 mázsás dohányért, 200 mázsás cukorrépaért indul hareba az elepi „Október 22” termelőszövetkezet

— Párosversenyre kihívom...
— Válaszol!...

A kihívás, a vállalat huszonháromszor hangzott el az elepi „Október 22” termelőszövetkezet közgyűlésén, amikor a munkacsapatok 46 tagja szállt egymással párosversenybe azzal, hogy a teljesítményt mennyiségileg és minőségileg emelik. 120, 130, 140, 160, sőt 180 százalékos teljesítményért

árpa és a zab vetését 20-ig, a lucernát huszonötödikéig, a napraforgót, cukorrépat 31-ig befejezik. Áprilisban elvetik 25-ig a tengerit, a hó végéig a rucit és a gyapotot.

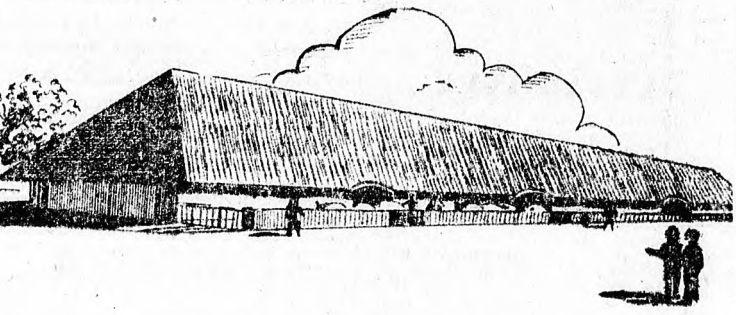
A vetések tehát időben a földbe kerülnek. Gondot fordítanak a növényvédelmi munkára is. A napraforgót ötször, a kukoricát hat, szor, a cukorrépat négyszer ka-

gárból 16 mázsás termésért indultak hareba az „Október 22” tisz. brigádja és munkacsapatai. ... Így fest az „Október 22” terve és elterve: túllejleszti a minisztertanács határozatát.

Kihívja... kihívja... ismétlődik meg a versenykihívásban ismét egy jó párszor. Az élők kihívja az élőköt, versenyfelelős a versenyfelelős, kultúrfelelős a kultúrfelelős, brigádvezető a brigádvezető, építészvezető az építészvezető. Így az „Október 22” és a „Táncosok” minden tagja, még a könyvelők is versenyben állnak egymással. A cél: jobb termés, több termés, nagyobb jövedelem.

A növénytermelési terv mellett az állattenyésztő brigád és az egész tisz. tagjai megtették vállalkásukat az állattenyésztés fejlesztésére is. Vállalták, hogy április 4. megünneplésére egy háromszáz sertést befogadó akót építenek, amely 195 méter hosszú és több, mint hat méter széles lesz. Május elsejének méltóbb megünneplésére egy ezer baromfit befogadó tyúkóli építést vállalták. Ez is hatalmas építanény lesz: 110 méter hosszú és három méter széles. A kongresszusi építkezési versenyt is folytatják tehát az „Október 22”-ben.

Az elepi „Október 22” jó munkaszervezettel, a munkaverseny készítésével és az építkezések folytatásával így indult neki a nagyobb jövedelemért és a több termésért megkezdett küzdelem.

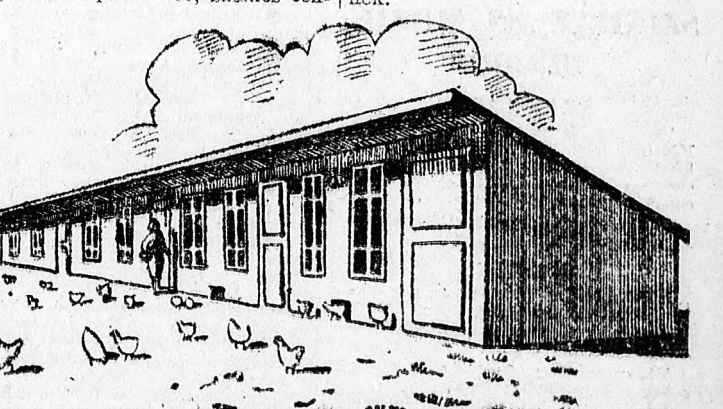
A HÁROMSZÁZ SERTÉST BEFOGADÓ ÓL

versenyeznek a párok, akik közül egyaránt vannak fiatalok és öregek, férfiak és nők. Az 56 éves Juhász András kihívta 125 százalékos teljesítmény elérésére a 41 éves Orosz Mihályt, a 42 éves id. Sipos Jánost a 19 éves Pinczés Józsefet, Máté József és Juhász István meg éppen 180 százalékos teljesítményért szálltak síkra.

De a munkacsapatok is versenyben állnak már. Mindegyik munkacsapat megfogadta, hogy a gondjaira bízott területen a brigád vállalásán felül még tíz százalékkal növeli a terméseredményt. A brigádok pedig vállalták, hogy a termelőszövetkezet üzemtervében megállapított terméseredményeket húsz százalékkal emelik.

Igy indulnak neki a tavaszi munkának és a jobb termésért folytatott küzdelemnek az „Október 22” tisz. brigádja, munkacsapatai és tagjai. De ezzel nem elégedtek meg! Ugyanakkor versenyre hívták ki a kishegyesi „Táncosok” tisz. t. Igy csatlakoztak a hajdúnánási „Micsurin” tisz. versenyfelhívásához is.

A versenyfelhívás alapján az

EZ LESZ A TYUKÓL

VILLÁM

DEBRECENI VILLAMOSVASÚT IGAZGATÓSÁGA!

A déli órákban a nagy forgalom ellenére is a Nagyalomás-Kilencik között egyes villamoskocsik jártak. Miért nem állítottok be forgalmat órákban pótkocsis szerevényeket?

DEBRECENI DISZ ÜZEMI SZERVEZETEK!

Lépjétek versenybe a Villamosvasút Disz-szervezetével, amely kihívott benneteket április 1. és május 1. megünneplésére. Ifjúmunkások! Több és jobb munkával váljatok méltókká Disz-tagságotokra!

AZ ORVOSKAR ÉS A GÉPIPARI GIMNÁZIUM HALLGATÓI!

Március 15-én nem vettétek részt a 48-as szabadságharcosok emlékére rendezett koszorúzás, ünnepségen. Így apó játok a 48-as hagyományokat?

(Beküldje: Balogh Béla, Disz városi szervezete.)

TÁNCOSOK CIPÓGYÁR DOLGOZÓI!

Egyik fajútságotokon júliusi és augusztusi cikkek porosodnak sárgulnak.

Miért nem tartatok lépést az idővel? Tegyétek elevenné, élénké a fajútságotokat!

VERTESI HOSSZPÁLYI, MONOSTORPÁLYI TSZCS-K!

A hosszúpályi „Petőfi” kivételével még mindig nem kezdétek a vetést!

Miért nem követitek a debreceni befejező „Lenin” és gungyori „Petőfi” példáját? Ezek már befejezték a kalászosok vetését.

DEBRECENI GÉPÁLLOMÁS VEZETŐJE!

Rossz, kijavítatlan társat küldtek ki a „Dózsa” tisz-be és három napig akadályoztatok a vetést.

Használhatatlan két vetőgépet küldtek ki a macsi „Néptanács” tisz-be. A vetőgépekben még benne volt a tavalyi kicsirázott őszi búzavetőmag.

Mi a véleményetek a szocialista munkafegyelmről? Tudjátok, hogy hanyag munkátok kal hatalmas kárt okoztatok a tisz-knek?

